

Nr 9.

Av herr Nihlfors m. fl., *angående viss ändring av 8 § andra stycket lagen om folkpensionering.*

I lagen om folkpensionering stadgas i 8 § om hustrutillägg. Till pensionsberättigad gift man, vars hustru ej åtnjuter folkpension, utgår dylikt tillägg, om hustrun fyllt 60 år och makarna varit gifta minst 5 år. I andra stycket av denna paragraf heter det, att när särskilda skäl därtill föranleda må till pensionsberättigad, som åtnjuter ålderspension, utgå hustrutillägg, oaktat hustrun ej fyllt 60 år.

I proposition nr 220 till 1946 års riksdag anför departementschefen följande i fråga om sistberörda bestämmelse:

»Det föreslagna villkoret att hustrun skall ha fyllt 60 år kan emellertid i vissa fall leda till otillfredsställande resultat. För min del vill jag därför förorda en sådan komplettering av kommittéförslaget, att möjlighet öppnas att, där särskilda omständigheter föreligga, bevilja hustrutillägg även om hustrun ej fyllt 60 år. Jag tänker därvid närmast på sådana fall, då hustrun till en ålderspensionär utan att vara invalid kan ha nedsatt arbetsförmåga eller där hennes tid och krafter måste, exempelvis på grund av mannens sjuklighet eller därmed jämförlig orsak, helt ägnas åt mannens och hemmets skötsel. Den av mig sålunda föreslagna utvidgningen av rätten till hustrutillägg synes dock böra begränsas till den, som uppbär ålderspension.»

Under de två år folkpensioneringslagen varit i kraft har man på många håll ställt sig undrande till den fastställda förutsättningen för att i särskilda fall kunna utge hustrutillägg även om hustrun ej har fyllt 60 år, nämligen att mannen uppbär ålderspension.

Det framgår bl. a. även av de rapporter, som lämnas av pensionsstyrelsens ombud, att flera ombud anse det både orättvist och oskäligt att så begränsa denna möjlighet att bevilja hustrutillägg. De ha uttalat, att det avgörande bör vara omständigheterna i det enskilda fallet, och som ovidkommande måste anses vara den form av folkpension mannen åtnjuter. Särskilt stötande har begränsningen framstått, när en pensionssökande man i åldern 60—67 år på grund av höggradig invaliditet varit i ständigt behov av tillsyn och vård av sin hustru, varför hon hindrats att genom arbete utom hemmet bidra till makarnas försörjning.

Under hänvisning till vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen ville vidtaga den ändring av 8 § andra stycket i lagen om folkpensionering, att hustrutillägg må kunna beviljas även till pensionsberättigad man, som åtnjuter invalidpension.

Stockholm den 12 januari 1950.

Folke Nihlfors.

Margit Vinge.

Gottfr. Fröderberg.